

Wedstrijd !!!!

Dit jaar geen vakantiekruidraadslid maar een heuse fotowedstrijd met als thema "Lennik in vakantie stemming" Laat je vakantiegevoel volledig vrij en trek er op uit in Lennik om het ultieme plaatje te maken die je vakantie in Lennik illustreert. Het is dus niet de bedoeling om foto's te ontvangen uit verre oorden maar wel van hier in de gemeente vb zonnig terras in Lennik, Eskimo's in het Kasteel van Gaasbeek, luiers aan de Slagvijverbeek, enz..... De foto's worden gekeurd door iemand uit het vak. Er wordt maximum één prijs per gezin uitgereikt. Stuur je digitale foto's door naar Erik O op het email adres erik.o@versateladsl.be en je gewone foto's naar Erik O, Marktstraat 46 te 1750 Lennik. De foto's worden gepubliceerd in ons blad (zwart-wit) en in kleur op onze website www.lennik2000.be We wachten jullie kunstwerkjes in ten laatste op 15 september 2008.

IN DE HOEK VAN LENNIK 2000

1 Mei, nu is het echt waar officieel!

Geen vakantie meer maar pensioen en dat op zijn verjaardag.

De verjaardag valt een beetje in 't water.

Het officieel afscheid van gisteren is nog niet 100% verteerd. (Letterlijk en figuurlijk!)

De kinderen worden vriendelijk verzocht pas zondag te komen feliciteren.

Valt eigenlijk wel goed.

We hebben drie verjaardagen in één week. Nu kunnen we ze alle drie tegelijk vieren.

Moederdag zwabbert daar ook nog ergens achteraan.

Na drie verjaardagen heeft niemand nog zin in taart en cadeautjes, dus moederdag hebben we afgeschaft. Vaderdag trouwens ook.

In de Palokenstraat nr 19 wordt ouderdag gevierd op vaderdag, maar dat even tussendoor.

Terwijl de woonplaats overwoekerd wordt door inpakpapier en lege dozen, geraakt het afscheidscadeau voor de gepensioneerde (ex)collega geïnstalleerd. Ik laat u drie keer raden.

Het heeft een reuzengroot scherm, een toetsenbord, twee luidsprekers, een hoop te installeren onderdelen en is absoluut professional. (Wat volgens mij dus niet meer nodig is, maar ja!)

Echt iets om bij te vergeten dat ge ook nog met een ongecastreerde kater worstelt.

Ik zeg niet veel op 1 mei.

Hij ook niet.

Hij installeert.

Ik denk des te meer.

Ik herlees nog minstens drie keer de afscheidsrede die veel te lang is en op de koop toe vol staat met wetenswaardigheden waar ik absoluut geen weet van heb.

Ik concludeer dat ik met iemand anders getrouwd ben of dat ze zich van afscheidsrede vergist hebben. De man die via deze rede wordt opgemeld, ken ik niet. Ons eigen cadeau komt nog.

Zijn droomreis. Onze droomreis.

Een cruise door de Noorse Fjorden.

Terwijl ik dit allemaal opschrijf, is ook dat reeds achter de rug.

Het werd inderdaad een droomreis.

Natuur van warm naar koud en van koud naar warm. Gladde zee tot stormachtig. Windkracht zeven voelt echt wel al stormachtig.

Wij werden godzijdank gespaard van zeeziekte. Wij wel!

Zon, zee, fjorden, trollen, bergen, dalen, wind, sneeuw, ijs en 24 uren licht per dag.

De Noorse prijskaartjes deden ons erger duizelen dan die windkracht zeven.

Het bericht dat de luchthavens staakten, bereikte ons samen met de melding dat de treinen in België staakten.

Het liet ons allemaal toepasselijk koud.

We hebben genoten en we kunnen er nog kilometers film lang van nagenieten.

Toch gek als je zo een reis maakt met een schip (zeg nooit boot tegen een cruiseschip).

Je ontmoet zoveel verschillende mensen en toch krijg je een thuisgevoel.

Hoe groot zo'n schip ook is, het is toch een beperkte ruimte en je loopt te pas en te onpas dezelfde mensen tegen het lijf.

Na een tijdje ga je ze vergelijken. Ik zag half Lennik op dat schip.

'Kijk schat, de mama van Greta, kijk het hoofd van de kinderkribbe, kijk onze huisarts maar dan twintig jaar ouder, kijk de mama van Marijke.

Mijnen echtgenoot trok verkeerdelijk de conclusie dat ik naar huis verlangde, sloeg de camera rond zijn nek en trok terug naar het promenadedek.

Ik bestudeerde een gorilla-achtig type dat met open mond en vol bewondering naar zijn partner keek die de ene trui na de andere breide en schreef een voorlopig eerste hoofdstuk voor een nieuw boek.

Foei en stom. Ik weet dat ik het thuis ga wegleggen. Eerst het boek met Joris afmaken.

En nu zijn we dus weer thuis.

Vreemd hoe goed dat kan doen.

Ik reis graag, hij reist graag, wij reizen graag...

Ik, hij, wij komen ook graag terug thuis.

'Het is hier ook mooi,' zeg ik.

'Het gras staat lang,' antwoordt mijn echtgenoot.

'En groot,' zeg ik.

'Dat is waar,' zegt hij.

'Moeten we de kinderen verwittigen?' vraag ik.

'Wacht maar tot morgen,' zegt hij.

Hij trekt met camera en foto toestel naar het absoluut professional afscheidsgeschenk van zijn ex-werk. Daar is hij alvast nog een tijdje zoet mee.